

1.09 Niet luieren, maar genieten

In Afrika ligt een man te slapen onder een reusachtige mangoboom.
Een blanke komt voorbij en zegt: 'Sta op, je verluiert je hele leven.
Klim in de boom en pluk zijn vruchten.'
'Waarom zou ik zijn vruchten plukken?
De boom laat dagelijks voldoende vruchten vallen,
die verzamel ik voor mij en mijn familie, meer is niet nodig.
Als ik er meer zou verzamelen, zouden ze verrotten in mijn schuur.'

De blanke antwoordde:
'Je moet ze ook niet verzamelen, je moet ze voor geld verkopen!'
'Ik begrijp het. Geld kan ik bewaren; dat verrot niet, vruchten verrotten.'
'Nee, domoor. Het geld moet je niet bewaren, geld moet rollen!'
'Goed, blanke man. Ik zal er een groot feest van geven voor heel het dorp.'
'Nee, nee, geen feest; dat is weggegooid geld.
Je moet het nuttig besteden.'

'Hoe dan, blanke man?'
'Luister: van het geld dat je verdient, moet je eerst één dan twee
en dan alle bomen hier op het dorpsplein kopen.'
'Maar die bomen zijn van niemand, iedereen mag van de vruchten eten.'
'Dat is het hem juist.
Nu zijn ze van niemand, maar dan zullen ze van jou zijn.
Wie een mango wil eten, moet hem van jou kopen.
Je zult een rijk man worden!'

'En dan...?' vroeg de Afrikaan.
'Dan koop je alle bomen in de omgeving tot je eigenaar bent
van alle bomen in het land.'

'Wat moet ik met alle bomen in het land?
De vruchten zullen als een rottende berg ons dorp bedekken.
Want niemand kan zoveel mango's eten.'

'Luister: natuurlijk laat je niet alle vruchten opeten door je dorpsgenoten.
Je begint een fabriekje waar je mango's inblijkt.
De blikken voer je uit naar de mensen in mijn land.
Daar vinden ze mango's heerlijk.
Je kleine fabriekje groeit uit tot een geweldig bedrijf.
Heel je dorp zal werken in je fabriek en jij hoeft dan niet meer te werken!'

'Wat moet ik dan doen, blanke man?'
'Jij zult hier dan op deze plek een mooie villa hebben
met een prachtige tuin met uitzicht op je dorp waar alles begonnen is.
Tussen twee mangobomen zal je in je hangmat rusten en genieten van de zon.'

'Maar blanke man,
dat doe ik nu al, ik rust nu al heerlijk uit tussen twee mangobomen!'

[Naar een verhaal van Bob Papeland]